KNIHOVNÍK

Viac než len metodický časopis
pre verejné knižnice okresov
Trenčín, Nové Mesto n/V, Bánovce n/B a Myjava

1/2024

VEREJNÁ KNIŽNICA MICHALA REŠETKU v TRENČÍNE

Nová kreatívna dielňa zameraná na IT

Viac sa dočítate na 6. strane.

ZAUJÍMAVOSŤ ZO SVETA: ÚNIKOVÁ HRA V KNIŽNICI

Krajská knižnica Františka Bartoša v Zlíne ponúka čitateľom tzv. únikovú hru. Prvotným podnetom na zrealizovanie takejto hry boli spoločné zážitky knihovníkov, ktorí si únikovú hru zahrali spoločne vo svojom voľnom čase a napadlo ich, že by sa mohla páčiť i čitateľom knižnice.

» s. 5

ROZHOVOR S JUBILANTKOU MARGITOU IVANIČKOVOU

Za socializmu túžila študovať jazyky, no bez protekcie vraj nemala šancu. Poetka, spisovateľka, publicistka, prekladateľka, tajomníčka krajskej odbočky Spolku slovenských spisovateľov v Trenčíne našla prácu snov v redakcii novín aj Kancelárii prezidenta SR.

» s. 8

VÝSLEDKY 31. ROČNÍKA LITERÁRNEJ SÚŤAŽE JOZEFA BRANECKÉHO

Na sklonku kalendárneho roka v trenčianskej knižnici vyhodnotili ďalší ročník celoslovenskej literárnej súťaže Jozefa Braneckého „Studňa sa tajne s dažďom zhovára“. Okrem autorov zo Slovenska sú medzi ocenenými aj práce z ČR, Rakúska a Rumunska

» s. 15

OBSAH

Úvod(ník) 3
Prieskum spokojnosti používateľov Verejnej knižnice Michala Rešetku v Trenčíne v roku 2023 4
PREČÍTALI SME ZA VÁS / Zaujímavosti zo sveta zahraničných knižníc 4
Trenčianska knižnica spojila sily s Martinusom 6
Otvorili sme kreatívnu dielňu zameranú na IT 6
INTERVIEW / Rozhovor s jubilantkou Margitou Ivaničkovou 8
Cestovateľka na dôchodku: Som už stará na to, aby som s tridsiatimi ľuďmi zdieľala jeden záchod 10
Trenčana lákajú arabské krajiny, po svete cestuje s dvomi pasmi 11
Fotogaléria podujatí v trenčianskej knižnici v 2. polroku 2023 12
LITERÁRNY KLUB / Dve knižné novinky z dielne jubilanta LK Omega 14
Trenčiansku knižnicu navštívila ministerka kultúry SR 15
VKMR na výstave Ladovská zima 15
Výsledky 31. ročníka celoslovenskej literárnej súťaže Jozefa Braneckého 15
DETSKÁ STRÁNKA / Propozície 22. ročníka súťaže Píšem, píšeš, píšeme 17

KNIHOVNÍK
Metodický časopis pre verejné knižnice okresov Trenčín, Nové Mesto nad Váhom, Bánovce nad Bebravou a Myjava
Vychádza od roku 1981. Vychádza dvakrát ročne (raz za polrok).
ISSN 2729-8876

FOTOGRAFIA NA OBÁLKE: Trenčianska knižnica pokročila vo svete IT, deti si v jej priestoroch môžu naprogramovať robota. Prvá kreatívna dielňa v Trenčianskom kraji, ktorá prepája digitálne zručnosti s čitateľskými návykmi, je prístupná všetkým žiakom základných škôl. Projekt spustila Verejná knižnica Michala Rešetku v Trenčíne v spolupráci s Centrom vedecko-technických informácií SR. December 2023.

Milé čitateľky, milí čitatelia,

vybrali sme pre vás zopár zaujímavostí, ktoré sa za posledné obdobie stali v knihovníckom „vesmíre“ u nás, vo Verejnej knižnici Michala Rešetku v Trenčíne, ale i vo svete.

My sa môžeme pochváliť otvorením kreatívnej dielne pre širokú verejnosť, v ktorej je záujemcom ponúknuté ponoriť sa do tajov programovania robotov – ozobotov, vypaľovačkou si vyrobiť vlastný umelecký predmet pre seba alebo niekoho blízkeho, zistiť ako funguje 3D tlač.

V uplynulých dňoch sme zažili významnú návštevu ministerky kultúry, pripomenuli si milé výročie našej spolupracovníčky, spisovateľky pani Margity Ivaničkovej, prostredníctvom podujatí a rozhovorov spoznali zaujímavých ľudí a ich nemenej zaujímavé aktivity – cestovanie Antónie Dvoranovej a Martina Ďurikoviča.

Tiež sa tešíme z knižných noviniek Jaroslava Daniša, člena Literárneho klubu Omega pracujúceho pri našej knižnici. Nemenej sme nadšení záujmom o literárnu súťaž Studňa sa tajne s dažďom zhovára a blahoželáme všetkým autorom, ktorí sa do súťaže zapojili.

Významnou novinkou je spolupráca s portálom Infogate a kníhkupectvom Martinus, ktorej výsledkom je, že knihu, ktorú si v Martinuse nájdete, si môžete kúpiť, alebo požičať u nás v knižnici, ak takú knihu máme, čo zistíte priamo na webe kníhkupectva Martinus.

Keďže nás knihovníkov zaujíma, ako nás svojou optikou vidia čitatelia, uskutočnili sme v predchádzajúcom roku malý prieskum, ktorého výsledky vám tiež prinášame.

Zo sveta nás oslovilo hranie sa v knižnici. Nie hocijaké. V malom priestore totiž návštevníci knižnice môžu zažiť hotové dobrodružstvo, i keď od knihovníkov si to vyžaduje poriadnu prípravu a nasadenie, ale spokojné sú napokon obe strany – návštevníci i knihovníci. Ak budete mať guráž, vytvorte aj vy pre čitateľov únikovú hru v knižnici. Inšpiráciu prinášame v rámci rubriky Metodika, koordinácia, automatizácia. Ak sa do nej pustíte, nech sa vám vydarí a prinesie veľa zábavy!

Príjemné dni a príjemné čítanie praje

Vaša redakcia

Foto: pngfuel.com

PRIESKUM SPOKOJNOSTI POUŽÍVATEĽOV VEREJNEJ KNIŽNICE MICHALA REŠETKU V TRENČÍNE V ROKU 2023

Od 1. 9. 2020 vstúpil do platnosti metodický pokyn k „štandardom verejných knižníc“ (Metodické usmernenie Ministerstva kultúry SR č. MK – 4315/2020-110/11107 z 21. júla 2020 na určenie štandardov pre verejné knižnice). Štandard vymedzuje parametre knižníc ako napr. prevádzkový čas pre verejnosť, počet študijných miest a miest na oddych, prístup k internetu atď. Jedným zo štandardov okrem spomenutých je i meranie spokojnosti používateľov knižnice. Štandard ho definuje ako základný nástroj na získanie spätnej väzby, ktorý pomáha prevádzkovateľovi a vedeniu knižnice rozhodovať sa o zlepšovaní činnosti a rozvoji organizácie. Umožňuje totižto zbierať informácie o očakávaniach používateľov knižnice.

Vo Verejnej knižnici Michala Rešetku v Trenčíne sme uskutočnili prieskum spokojnosti elektronickou formou: https://docs.google.com/forms/d/1-Flml1MkPnKu_mSoSODpvAAfG7W9tyGcLJutU806nso/edit i prostredníctvom tlačených dotazníkov, ktoré sme umiestnili na jednotlivých pracoviskách knižnice. Aby návštevníci knižnice mali pocit bezpečia a diskrétnosti, svoje názory v prípade fyzického vyplnenia dotazníka môžu vhodiť do vyhradeného boxu. Čitatelia mohli pri odpovediach označiť viacero z ponúknutých možností. Prieskumu sa zúčastnilo spolu 30 respondentov, z toho 25 účastníkov starších ako 15 rokov a 5 detí do 15 rokov. Online bolo vyplnených 7 dotazníkov z celkového počtu 30.

Za rok 2023 sme od našich čitateľov získali nasledujúcu spätnú väzbu.

NÁVŠTEVNÍCI NAD 15 ROKOV

Najviac, 64%, navštevovalo knižnicu mesačne, týždenne 24% a v inom časovom intervale 12%. Podľa 52% respondentov bola ponuka kníh a iných dokumentov veľmi dobrá, 40% z nich považovalo ponuku za dobrú, 8% za primeranú. Otváracie hodiny boli pre 60% veľmi dobré, pre 28% dobré a 12% primerané. Priestory knižnice ohodnotilo 60% ľudí ako veľmi dobré, 28% ako dobré, 12% za primerané. Webová stránka knižnice bola pre hľadanie a poskytovanie informácií veľmi dobrá približne pre tretinu účastníkov prieskumu, presnejšie 36 %, pre 32 % je dobrá, 12 % bola ohodnotená ako primeraná, zlá bola pre 8% opýtaných, veľmi zlá pre 4 %, 8 % stránku nehodnotilo vôbec. Celkovo služby poskytované knižnicou boli pre 76 % opýtaných označené za veľmi dobré, 20 % ich považovalo za dobré, 4% za primerané. Najčastejšie využívanými službami boli výpožičné služby, ktoré využili všetci opýtaní, okrem týchto služieb využili 4% i prístup na internet. Zamestnancov knižnice 72% návštevníkov vnímalo ako profesionálov, 44% si cenilo ich ústretovosť, 24% sa vyjadrilo, že pracovníci odborne odpovedajú na otázky čitateľov.

NÁVŠTEVNÍCI DO 15 ROKOV

Deti a mládež navštevovali knižnicu najčastejšie raz za mesiac, 60 %, inak, presnejšie 2-krát mesačne, 40 %. Ponuka dokumentov bola podľa nich veľmi dobrá pre 80% a primeraná pre 20% opýtaných. Otváracie hodiny považovalo 40 % detí a mládeže za veľmi dobré, 60 % za dobré. Priestory knižnice pokladalo 20% opýtaných za veľmi dobré a 80 % za dobré. Webová stránka knižnice bola pre hľadanie a poskytovanie informácií veľmi dobrá pre 20%, dobrá pre 40% a primeraná taktiež pre 40% respondentov. Služby knižnice označilo 20% detí a mládeže za veľmi dobré, 80% za dobré. Návštevníci knižnice využívali výlučne výpožičné služby. Zamestnancov knižnice ohodnotilo 20 % za profesionálnych, 60% za ústretových, za odborne odpovedajúcich na otázky 20 %.

PRIPOMÍNAME, ŽE ŠTANDARDY JE POTREBNÉ VYHODNOCOVAŤ ZA SVOJU KNIŽNICU KAŽDÝ ROK.
Dokument k štandardom verejných knižníc je dostupný na webe:
https://www.culture.gov.sk/wp-content/uploads/2019/12/standard-pre-verejne-kniznice_01092020.pdf

PREČÍTALI SME ZA VÁS / ZAUJÍMAVOSTI ZO SVETA KNIŽNÍC

CESTA PAPIERA K VÝROBE KNÍH

V Európe prakticky až do začiatku druhého tisícročia neboli známe iné materiály ako papyrus a pergamen na uchovávanie dokumentov. Avšak v Číne už r. 105 n. l. zaviedol cisársky úradník Tsai Lun papier ako povinnú úradnícku pomôcku na tvorbu cisárskych listín. Predpokladá sa, že výroba papiera sa v Číne formovala storočia. Papier sa vo východnej Ázii používal aj ako súčasť výroby iných vecí ako listín, napr. tienidiel, paravánov, dverí, zábavných predmetov – napríklad papierových drakov. Je doložené, že v 9. storočí sa v Číne vyrábal toaletný papier a neskôr aj papierové peniaze. Výroba papiera bola v Číne dlho predmetom štátneho tajomstva. Na Západ sa papier dostal vďaka arabským obchodníkom. Na Hodvábnej ceste, spájajúcej Čínu so Stredomorím, sa prakticky od čias Rímskeho impéria až do moreplaveckých expedícií v 15. a 16. storočí okrem hodvábu prevážal i papier. V arabskej štátnej správe sa začal pergamen za vlády Harúna ar-Rašída (786-809) nahrádzať papierom, ktorý bol lacnejší. V 10. storočí už existovali papierenské dielne v Egypte (Káhira). A keďže v 1. tisícročí n. l. juh Pyrenejského polostrova ovládala arabská civilizácia, výroba papiera prenikla i tam. Prvé papierenské mlyny a dielne sa v Európe začali objavovať v neskorom stredoveku, pričom neprevzali technológiu iba mechanicky, ale vylepšovali ju.

Spojenie mechanickej tlače s papierom spôsobilo totálne víťazstvo papiera nad ostatnými materiálmi vhodnými na písanie. Papyrus ani pergamen neprežili príchod papiera, ktorý zmenil výrobu kníh.

ZDROJ: KASARDA, Martin. Kniha : najväčší vynález ľudstva : ako úspešne vyrobiť a umiestniť knihu a trhu. Vydanie 1. Bratislava, Grada Slovakia, 2023. S. 54-55.
FOTO: bernet.ch

ÚNIKOVÁ HRA V KNIŽNICI

Krajská knižnica Františka Bartoša v Zlíne ponúka svojím čitateľom od roku 2021 tzv. únikovú hru. Prvotným podnetom na zrealizovanie takejto hry, resp. hier, boli spoločné zážitky knihovníkov, ktorí si únikovú hru zahrali spoločne vo svojom voľnom čase a napadlo ich, že by sa mohla páčiť i čitateľom knižnice. Skúsili teda podobnú hru vymyslieť. Hrá ju tím ľudí, ktorí majú 1 hodinu na splnenie úloh, rozlúštenie šifier a na dosiahnutie cieľa. So sebou si do miestnosti, v ktorej prebieha hra, nemôžu nič doniesť, zato však môžu žiadať nápoveď, ktorá nie je zadarmo, odratúva od celkového času hry 5 minút. Hru v knižnici hrajú najčastejšie rodiny s deťmi, ale aj skupinky kamarátov. Zaujímavou informáciou je, že spočiatku bola hra zdarma, teraz je zdarma naďalej pre čitateľov a ostatní návštevníci ju majú spoplatnenú, čo však hráčov neodradilo. V období júl 2021 až október 2022 si ju prišlo zahrať 51 tímov v obsadení 200 hráčov. Tímy na webe knižnice dokonca sledujú, ktorý z nich hru dokončí v čo najkratšom čase. V prvom rade však ide o zábavu, spoločný zážitok a tiež obohacujúci pocit z návštevy knižnice. Hier má knižnica vytvorených niekoľko, a to so zaujímavými názvami ako Krádež za bieleho dňa alebo Šéfova kancelária. Viac o tom, ako sa hry pripravovali a realizovali sa dočítate v odkaze nižšie.

ZDROJ:
https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/prohlizet-cisla/2022-rocnik-31-cislo-4/unikovka-s-knihovnou-ve-zline

FOTO: bulletinskip.skipcr.cz

▲ *Hra Šéfova kancelář*

VZDELÁVANIE CEZ YOUTUBE S NÁRODNOU KNIŽNICOU

Slovenská národná knižnica (SNK) ponúka pre knihovníkov množstvo zaujímavých vzdelávacích, ale i iných podujatí na rôzne témy, ktoré zverejňuje aj na svojom youtube kanáli. Ak ste na podujatie nemohli prísť alebo si ho chcete pozrieť znova, môžete tak urobiť prostredníctvom nižšie uvedených odkazov. Spomenieme aspoň niektoré z nich – Na slovíčko knihovníci, Práca so špeciálnymi výchovno-vzdelávacími potrebami na detských podujatiach v knižnici, Tvorba PR videa v knižnici, Spoločenský protokol v knižnici, Muž, ktorý zachránil Aponiovskú knižnicu, Fake News, Podujatia v knižnici na hrane zákona, Príbeh starej fotografie.

ZDROJE:
https://www.youtube.com/@Slovenskanarodnakniznica/videos
https://www.snk.sk/sk/informacie-pre/kniznice-a-knihovnikov/knihovnicke-vzdelavanie/vzdelavacie-podujatia.html

■ **AUTOR RUBRIKY: METODIKA VKMR**

TRENČIANSKA KNIŽNICA SPOJILA SILY S MARTINUSOM

Odteraz si môžete overiť dostupnosť svojej obľúbenej knihy v knižnici aj cez web najväčšieho internetového kníhkupectva na Slovensku.

Na základe novej formy spolupráce sa fond Verejnej knižnice Michala Rešetku v Trenčíne stal súčasťou súborného katalógu InfoGate. V praxi to znamená, že vďaka unikátnej funkcii čitateľ získa detailný obraz o hľadanej knihe ešte skôr, než si ju kúpi.

Pri každom titule na webovej stránke kníhkupectva Martinus (martinus.sk) je totiž k dispozícii funkcionalita s možnosťou overenia, či, resp. v ktorej slovenskej knižnici sa dá daný titul požičať.

Po kliknutí na vybranú knižnicu budete presmerovaní na jej samostatný profil (napríklad profil našej knižnice).

■ **PM; Foto: martinus.sk**

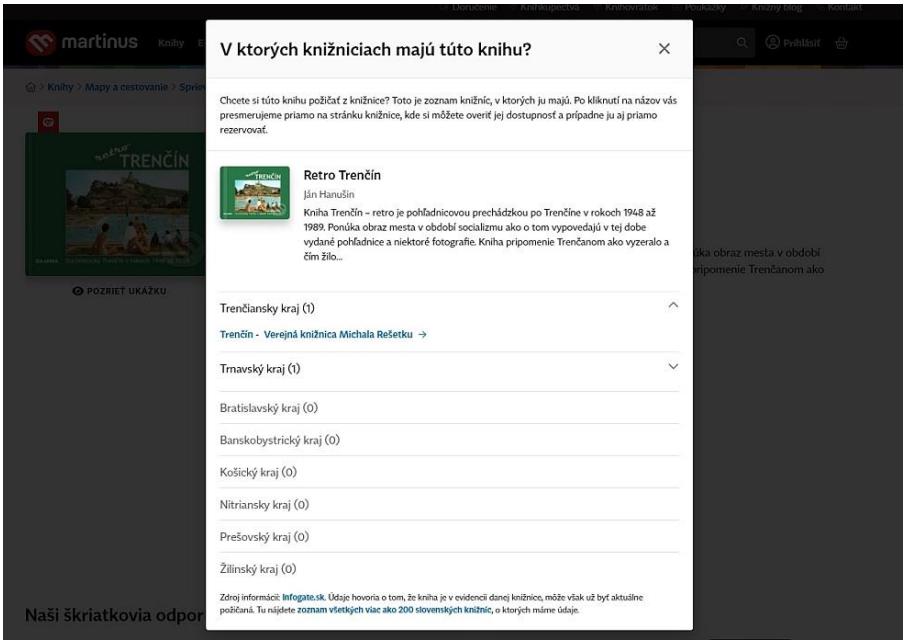

OTVORILI SME KREATÍVNU DIELŇU ZAMERANÚ NA IT

Naša kreatívna dielňa (nielen) pre deti je prvá svojho druhu v Trenčianskom kraji. Prepája digitálne zručnosti s čitateľskými návykmi a je prístupná všetkým žiakom základných škôl.

Projekt sme spustili v spolupráci s Centrom vedecko-technických informácií SR (CVTI SR). Workshopy sú zamerané na prvý kontakt s programovaním Microbitu, 3D modelovanie, či vypaľovanie do dreva.

Microbit je malý programovateľný počítač. Výsledok, ktorý si používateľ naprogramuje, vidno ihneď, keďže zariadenie je so zdrojom prepojené cez USB kábel. Ozobot je miniatúrny, zábavný a ľahko programovateľný robot s takmer neobmedzenými možnosťami. Rozvíja kreativitu, motoriku a logické myslenie.

Kreatívnu dielňu sme zriadili v našej špeciálnej učebni. Súčasť vybavenia v súčasnosti tvoria nové notebooky, vypaľovačky, 3D tlačiareň a programovateľný hardvér. Ozoboty plánujeme kúpiť v najbližších týždňoch.

Odbornú časť prípravy projektu zastrešili lektori z kreatívnej dielne CVTI SR – Fablab. „Na workshopoch kladieme dôraz na kreativitu. Nie sú však len o programovaní a základných princípoch robotiky. Je dôležité, aby sa deti učili o digitálnych technológiách v širších súvislostiach. Práve v knižnici sa im otvárajú nové možnosti a dozvedia sa o literatúre, ktorá ich môže posunúť ďalej," priblížila Eva Kalužáková z CVTI SR.

Záujemcovia o nový typ zábavno-vzdelávacieho podujatia sa môžu prihlásiť osobne v oddelení literatúry pre deti a mládež na Hasičskej ulici alebo telefonicky na čísle 032/7460715.

■ **PETER MARTINÁK**
FOTO: archív VKMR

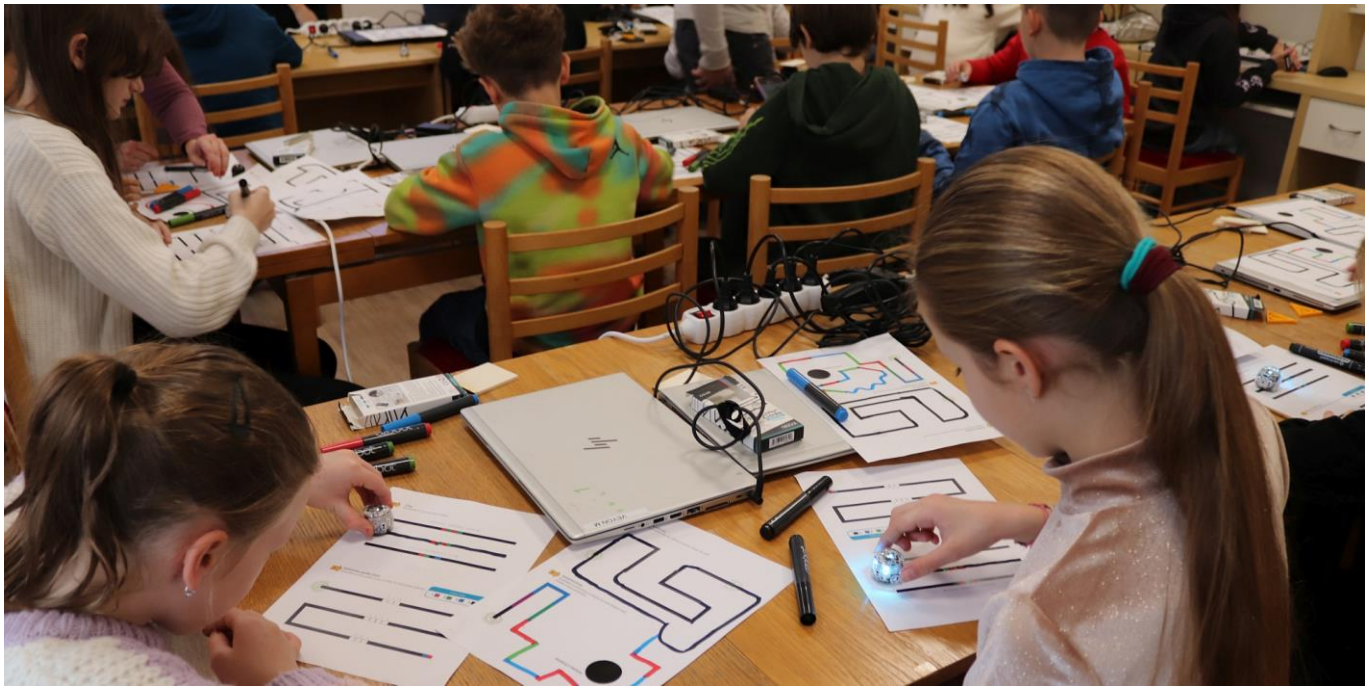

VEREJNÁ KNIŽNICA MICHALA REŠETKU v TRENČÍNE
Microbit
Ozobot
Vypaľovanie do dreva
3D modelovanie
KONTAKT:
Hasičská 1, Trenčín
032/7460715 • deti@vkmr.sk
AKCIA
POPLATOK ZA SPOTREBNÝ MATERIÁL
1 €
Kreatívna dielňa
(nielen) pre deti
Povoľte uzdu fantázii a vstúpte do zážitkovej školy programovania a vypaľovania do dreva!

SPISOVATEĽKA MARGITA IVANIČKOVÁ OTVORENE: ANI DNES NIE JE DÔLEŽITÉ, ČO ČLOVEK VIE, ALE KOHO POZNÁ

Za socializmu túžila študovať jazyky, no bez protekcie vraj nemala šancu. Jubilantka MARGITA IVANIČKOVÁ našla prácu snov v redakcii novín aj Kancelárii prezidenta SR.

● Pochádzate z Nemšovej. Aké obrázky sa Vám v pamäti spájajú s detstvom v meste, ktoré bolo vtedy ešte vlastne dedinou?

Moje detstvo bolo veľmi pekné. Rada spomínam na časy, keď sme na ulici vítali obecného pastiera s kravami alebo utekali za autami, keďže vtedy tadiaľ motorové vozidlo prechádzalo raz za deň. Prišlo nám samozrejmé kŕmiť sliepky, dojiť kozy, bicyklovať sa, chodiť na pažiť za dedinu, ale tiež ctiť si rodičov a staršiu generáciu.

● V akom rodinnom prostredí ste vyrastali?

Mám sestru a dvoch bratov. Vyrástli sme v prostredí, kde sme si všetko museli odžiť, odpracovať a vybojovať. Rodičia boli učitelia v Nemšovej, viedli nás k tvorivému životu. Otec organizoval športovú činnosť, hrával ochotnícke divadlo. Mama sa angažovala v Červenom kríži. Žiaľ, o otca sme prišli zavčasu, mala som deväť rokov. Dodatočne sa skláňam pred mamou. S ťažkým zdravotným postihnutím, ktoré utrpela pri autohavárii, po ktorej otec zahynul, nám všetkým umožnila vyštudovať vysokú školu.

● Vo Vašom prípade to bola Vysoká škola ekonomická. Išlo o takpovediac prvú voľbu?

Ani nie, chcela som študovať jazyky. Ale z hľadiska sociálneho zázemia som si odhadla, že ide o školu, na ktorú mám reálne šancu sa dostať. Keď prišlo na lámanie chleba a podávanie prihlášok, profesori na gymnáziu mi na rovinu povedali, že ak nepoznám nikoho, kto by sa za mňa na univerzite prihovoril, nech sa o to, napriek skvelým výsledkom, ani nepokúšam.

● Málokto vie, že pri kolónke prvého zamestnávateľa máte v profesijnom životopise uvedený Slovenský hydrometeorologický ústav.

Áno. Rok som tam pracovala ako ekonómka a zoznámila sa so svojím manželom.

● Prečo ste sa po roku presťahovali do Trenčína?

Zohnať bývanie v Bratislave bol problém už vtedy. Manžel rozhodol, že snáď v Trenčíne to bude ľahšie. On, ako informatik, si našiel zamestnanie okamžite. Mňa čakala studená sprcha.

● Čo konkrétne máte na mysli?

Naivne som predpokladala, že keď človek tvrdo pracuje a má vynikajúce odporúčania, tak nebude mať problém zohnať primerané zamestnanie. Ocitla som sa v prostredí bez kontaktov a väzieb. Osobne som navštívila všetky firmy, ktoré v Trenčíne pôsobili. Bezvýsledne. Na úrade práce mi ponúkli, že môžem ísť robiť buď upratovačku na železničnú stanicu do Trenčianskej Teplej alebo obradníčku do pohrebnej siene.

● Napokon z toho vzišla pomerne dlhá a úspešná životná kapitola za katedrou.

Čírou náhodou, aj keď na náhody príliš neverím, som si v jednej cukrárni vypočula rozhovor o tom, že na železničnom učilišti hľadajú vychovávateľku. Tak som tam zašla a spýtala sa, či majú voľné miesto. Mali a prijali ma. Vedenie ma po pár mesiacoch zaradilo do učiteľského zboru. Počas pätnástich rokov som učila štrnásť predmetov v rámci všetkých spoločenskovedných odborov, ktoré sa vtedy na škole učili.

● V roku 1996 ste učiteľstvo vymenili za novinárčinu. Čo Vás viedlo k tomuto kroku?

To, k čomu človek inklinuje, to je neprehliadnuteľné a neutajiteľné. Od detstva som veľa čítala a tvorila. Publikovala som v detských časopisoch aj Slovenských národných novinách. Keď som dostala, pre mňa neodmietnuteľnú, ponuku nastúpiť ako redaktorka do novín, okamžite som povedala áno. Išlo o denník, nebol čas na doškoľovanie, nikto sa ma nepýtal, či to viem. Bola som presvedčená, že to dokážem.

● V ktorom literárnom žánri sa cítite najkomfortnejšie?

V publicistike. Keď už som bola niekoľko rokov v redakcii, začala som sa venovať aj tomu, čo bolo môjmu srdcu najbližšie a k čomu sa človek nerád priznáva. Básnici sú dnes totiž považovaní za spoločenských čudákov.

● Chápem správne, že ste písali poéziu do šuplíka?

Áno. Pre mňa je poézia spôsob, ako vyjadriť úžas. Vôbec nie je samozrejmosťou, že žijeme, že listy na jeseň opadnú a na jar sa stromy zase zazelenajú. A dajú úrodu. Zadarmo...

● S úžasom si človek obyčajne spája niečo pozitívne. Z Vašej tvorby však neraz cítiť prvky drsnej reality, miestami až pesimizmu. Nemýlim sa?

Máte veľmi dobrý pocit. Básnik, aj ako človek optimistický, nemôže nevnímať presah zla, ktorým sme denno-denne zasypávaní. Temnejšími tónmi v mojej tvorbe sa snažím vyjadriť posolstvo, že východisko z marazmu, ktoré nás obklopuje, spočíva v morálke a človečenstve.

● Počas pôsobenia v Matici slovenskej ste viedli internetový časopis pre zahraničných Slovákov. Môžete porovnať špecifiká novinárskej tvorby pre domácich čitateľov s tými, ktorí tu dlhodobo nežijú?

Internet vtedy nebol na takej úrovni ako dnes. Oslovila som stovky krajanských spolkov v zahraničí. Krajania nemali informácie z domova, uvítali možnosť takejto komunikácie. Dodnes si s niektorými píšeme. Z korešpondencie môžem priznať, že všetci do jedného trpia nostalgiou za Slovenskom a túžia sem prísť aspoň zomrieť. Tu vidno, čo znamená vlasť.

● Nie je veľa Trenčanov, ktorí hrali kľúčovú úlohu v mediálnom tíme prezidenta Slovenskej republiky. Ako ste sa dostali k práci v Prezidentskom paláci? Čo vlastne tento džob zahŕňal?

Už som bola etablovaná v Spolku slovenských spisovateľov. Vtedajší prezident SR Rudolf Schuster skonštatoval, že keď sa za mňa zaručuje táto organizácia, tak mám dvere otvorené. Za to si ho veľmi vážim. V podstate som pokračovala v tom, s čím som začala v časopise Slovakia In.

Mojou úlohou bolo vypracovanie koncepcie novej webovej stránky prezidenta a zároveň jej aktualizovanie. Absolvovala som rozhovory, pracovné návštevy a pripravovala mediálne výstupy v súčinnosti s hovorcom prezidenta.

● **Okrem Rudolfa Schustera ste stáli aj po boku jeho nástupcu Ivana Gašparoviča. Skúste ich charakterizovať z pohľadu, ktorý je verejnosti nedostupný. Spomeniete si na nejakú úsmevnú príhodu zo zákulisia hlavy štátu?**

Obaja boli politici s konceptuálnym myslením, mimoriadne pracovití a so Slovenskom v srdci. Spomínam si, ako prezident Gašparovič dostal pred Vianocami do daru šteniatko poľovníckeho psíka. Počas prijatia v Prezidentskom paláci psík samozrejme netušil, čo je to protokol a začal spod nábytku vyhrabávať škatule s vianočnými ozdobami.

● **Vaše diela majú úspech aj medzi detskými čitateľmi. Keď sme pri šteniatkach, v knihe S tromi psami za pätami uvádzate, že zvieratá vedia o nás viac, ako si myslíme. Ako ste dospeli k tomuto presvedčeniu?**

Celý život som žila s domácimi alebo spoločenskými zvieratami. Je úžasné, čo všetko dokážu odkomunikovať, len škoda, že my to nevieme prečítať. Zvieratá sa vedia správať tak empaticky, ako to u ľudí nevidno. Rozhodne sa od nich máme čo učiť.

● **Patríte k hybnej sile celoslovenskej literárnej súťaže Jozefa Braneckého, ktorú ste v Trenčíne zakladali pred vyše tridsiatimi rokmi. Stojíte tiež na čele krajskej odbočky Spolku slovenských spisovateľov. Darí sa literátom v našom regióne?**

Súťaž organizujú nadšenci, amatéri, aby povzbudili ľudí k tvorbe. Za uvedené obdobie sa nám tiež podarilo vyselektovať mimoriadne talenty. Spolok slovenských spisovateľov je najväčšia a dnes jediná spisovateľská inštitúcia. Nebolo vhodné, aby sa literárny tvorivý život riadil z jedného centra. Odbočky vznikli s cieľom prezentovať tvorbu autorov aj v regióne. Môžeme sa pochváliť, že v rámci všetkých ôsmich krajov Slovenska sme najlepší z hľadiska počtu aktivít, ako aj publikačnej činnosti.

■ **PETER MARTINÁK; Foto: archív VKMR**

Rozhovor bol publikovaný v týždenníku MY Nezávislé noviny pre vašu obec, mesto a región (roč. 3, č. 190/2023, 5. 12. 2023, s. 10-11.)

Poetka, spisovateľka literatúry pre deti a mládež, publicistka, prekladateľka Margita Ivaničková v novembri 2023 oslávila životné jubileum. Pôsobí ako tajomníčka krajskej odbočky Spolku slovenských spisovateľov v Trenčíne. Má dlhoročné skúsenosti s moderovaním kultúrnych podujatí vrátane besied v trenčianskej knižnici.

CESTOVATEĽKA NA DÔCHODKU: SOM UŽ STARÁ NA TO, ABY SOM S TRIDSIATIMI ĽUĎMI ZDIEĽALA JEDEN ZÁCHOD

Antonia Dvoranová dosiaľ navštívila šesťdesiat krajín sveta. Nedávno sa vrátila z najslávnejšej pútnickej cesty v Európe do Santiaga de Compostela.

Učiteľka geografie počas desiatich dní stretla okrem množstva cudzincov aj dvoch Slovákov, bývalých gymnazistov z Trenčína.

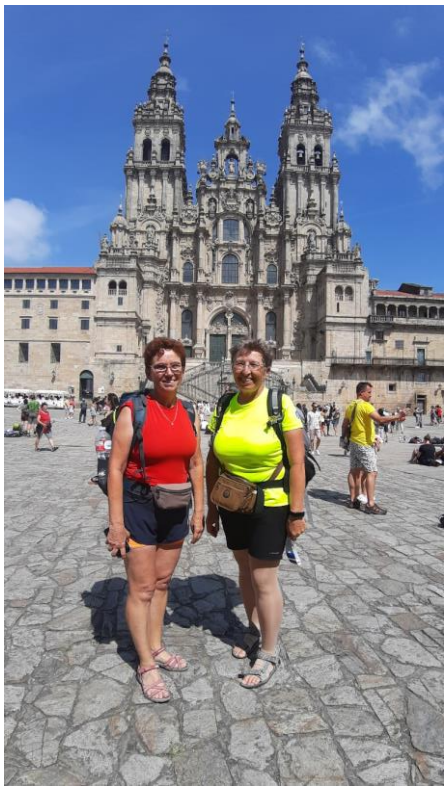

Obľúbené letovisko na severozápade Španielska priťahuje ročne státisíce turistov. Cesta svätého Jakuba oficiálne končí v miestnej katedrále, v ktorej sú podľa tradície uložené ostatky jedného z dvanástich apoštolov. Svätý Jakub je pochovaný v striebornom sarkofágu.

Prvá doložená púť do Compostely pochádza z roku 951. V stredoveku slúžila ako jeden z prostriedkov na získanie odpustkov.

Množstvo pútnikov dnes do cieľa nevedú len náboženské dôvody. „Je to aj o oddychu v pohybe. Človeku sa pritom dokonale vyčistí hlava. Išla som spoločne s kamarátkou po portugalskom pobreží. Šliapali sme sedem dní, peši prešli 170 kilometrov a ďalších 140 kilometrov autobusom," bilancovala čerstvá dôchodkyňa.

Púť do hlavného mesta Galície je charakteristická viacerými trasami s rôznou náročnosťou. Najvyužívanejšia je tzv. francúzska, ktorá vychádza od španielsko-francúzskych hraníc, treba si však na ňu rezervovať minimálne mesiac. Len jedna z ciest vedie aj opačným smerom. Zo Santiaga de Compostela mieri do obce Fisterra, všeobecne považovanej za najzápadnejšie miesto pevninového Španielska. V minulosti bolo sídlo považované za koniec sveta. Práve odtiaľ pochádza symbol pútnikov – mušľa hrebenatka veľká.

„Systém smerových značiek s touto mušľou je veľmi dobre viditeľný. Prechádzali sme cez polia, lúky, lesy, mestečká aj dedinky, nikde sme sa nestratili. V Portugalsku vybudovali krásne drevené chodníky, veľmi pohodlne sa tadiaľ kráčalo. Síce tam dosť fúka vietor, ale cez leto to bolo príjemné," skonštatovala Dvoranová. Ako dodala, cestu vrátane ubytovania mala zanalyzovanú do detailov, no pútnické ubytovne, tzv. albergues, do plánov nezahrnula.

„Niektoré zariadenia navonok pôsobia akoby pochádzali z 12. storočia. Už som dosť stará na to, aby som spala s ďalšími tridsiatimi ľuďmi v jednej miestnosti a zdieľala s nimi spoločný záchod a kúpeľňu."

Dvojica Trenčaniek vyrazila za dobrodružstvom z druhého najväčšieho portugalského mesta Porto. Po dvoch dňoch chôdze nastúpili v meste Fao na autobus, ktorý ich, s prestupmi, doviezol do španielskej Redondely. Odtiaľ opäť pokračovali po vlastných až do cieľa. V duchu zásady „Čo nemáte, to nepotrebujete" zvažovali opodstatnenosť každého kusu batožiny. Jediné, čo v ich ruksakoch nemohlo chýbať, bola fľaška s vodou. „Dôležité je nosiť čo najmenej vecí. Naše vaky mali približne sedem-osem kíl. Na takejto púti nikto nerieši, keď na chrbte sušíte opranú spodnú bielizeň," podotkla svetobežníčka, ktorá sa o svoje zážitky z ciest pravidelne delí na besedách v trenčianskej knižnici.

K najcennejším suvenírom zo Santiaga de Compostela patrí certifikát pútnika. Hovorí sa, že kto ho nedostal, akoby na púti ani nebol. Má to však jeden háčik. „Všade sa uvádza, že stačí prejsť sto kilometrov peši. Ale pozor, musí to byť posledných sto kilometrov peši do Santiaga. My sme síce mali v nohách 170 kilometrov, ale posledných bolo len deväťdesiatšesť a pol kilometra. V špeciálnej knižočke na pečiatky som mala množstvo potvrdení o návšteve pútnických zastávok, napokon som teda pani kontrolórku v kancelárii obmäkčila a certifikát mi vystavila," povedala s úsmevom Antonia Dvoranová.

■ PETER MARTINÁK; Foto: archív VKMR

Článok bol publikovaný v týždenníku MY Nezávislé noviny pre vašu obec, mesto a región (roč. 3, č. 166/2023, 24. 10. 2023, s. 5.)

TRENČANA LÁKAJÚ ARABSKÉ KRAJINY, PO SVETE CESTUJE S DVOMI PASMI

Martin Ďurikovič sa na Blízkom východe cíti ako ryba vo vode. Pravidelne navštevuje Izrael, na rozdiel od väčšiny turistov však vyhľadáva lokality s arabskou komunitou.

Výstražným značkám, upozorňujúcim občanov židovského štátu na nebezpečenstvo vstupu na palestínske územie neprikladal veľký význam. Bežní ľudia tam podľa neho dokážu žiť v symbióze.

Dobrodruh z Trenčína prezentuje fotografie zo svojich ciest vo Verejnej knižnici Michala Rešetku. Najradšej spoznáva krajiny prostredníctvom domorodých obyvateľov. K jeho srdcovkám patrí región ležiaci medzi Európou a vzdialenejšími časťami Ázie. „Blízky východ ma priťahuje ako magnet. Fascinuje ma tamojšia kultúra, spôsob života, skromnosť a tradície. V tejto časti sveta som sa nikdy nebál. Skôr naopak, stretol som len dobrosrdečných ľudí," prízvukuje živnostník v oblasti obchodnej činnosti.

Ak platí, že láska ide cez žalúdok, tak Martin Ďurikovič nedá dopustiť na kunafu. Dezert vyrobený zo syra a rezancov, zapečený na obrovskom tanieri, poliaty sladkým sirupom a posypaný pistáciami považuje za jeden z vrcholov arabskej gastronómie.

Cestovanie pre neho znamená súčasť psychohygieny. Na vlastnú päsť putoval cez Afganistan, Jemen, Saudskú Arábiu, Irak, Omán, Katar, či Arabské emiráty. Opakovane sa vracia len do dvoch štátov. „V Jordánsku som bol päťkrát, v Izraeli štyri razy. Viem to presne, lebo zakaždým to odo mňa chcú vedieť colníci. Neoplatí sa klamať. Keď sa vás príslušníci bezpečnostných zložiek pýtajú napríklad na mená súrodencov, treba im povedať pravdu, pretože oni naozaj vedia, ako sa volajú," radí na základe vlastných skúseností.

Ako dodal, Izrael spočiatku využíval len na tranzit kvôli výhodnému leteckému spojeniu. Z letoviska Ejlat na pobreží Červeného mora následne pokračoval smerom na východ do Jordánskeho hášimovského kráľovstva.

Po piatich rokoch spravil výnimku. Podľa vlastných slov až donedávna považoval za svoju najobľúbenejšiu destináciu Ammán. Po návšteve Jeruzalema však metropola Jordánska klesla v pomyselnom rebríčku o jednu priečku nižšie. Posvätné mesto pre židov, kresťanov a moslimov v ňom natrvalo zanechalo silné dojmy.

„Po meste sa dá pomerne rýchlo presúvať. Starý Jeruzalem je najkrajší ráno, keď sú obchody ešte zatvorené. Vtedy sa návštevníkom odkrývajú všetky pamiatky, vrátane tých, ktoré si cez deň v preplnených uliciach ani nevšimnete. Keď sa z Chrámovej hory začnú ozývať kostolné zvony a modlitby z mešít, človeka opantá neuveriteľná atmosféra," pochvaľuje si trenčiansky cestovateľ.

Popri hlavných trasách a najnavštevovanejších miestach sa nevyhýbal ani bočným uličkám. Za múrmi na palestínsko-izraelských hraniciach sa vraj nachádza iný svet. A tiež menej turistov. Arabskú pohostinnosť zažil v údolí pod Olivovou horou. „Došla mi voda. Keďže bol piatok, obchody boli zatvorené. Cudzí muž, ktorého som stretol a spýtal sa ho, kde si môžem doplniť zásoby, ma pozval do svojho príbytku na spoločný obed," podotkol Ďurikovič s tým, že pri vstupe do arabských krajín pre istotu nepoužíva cestovný pas s izraelskými pečiatkami.

■ PETER MARTINÁK; Foto: archív VKMR

Článok bol publikovaný v týždenníku MY Nezávislé noviny pre vašu obec, mesto a región (roč. 3, č. 186/2023, 28. 11. 2023, s. 5.)

FOTOGALÉRIA PODUJATÍ V TRENČIANSKEJ KNIŽNICI V 2. POLROKU 2023

Koncert Janka Svetlana Majerčíka v letnej čitárni knižnice na Jaselskej ulici v Trenčíne

Prevzatie Pamätnej tabule Evy Kristinovej a jej umiestnenie vo Verejnej knižnici Michala Rešetku

Beseda so Soňou Bulbeck - autorkou kníh z prostredia arabského sveta

Beseda s Pavlom Dvořákom ml. spojená s prezentáciou jeho knihy „Moja čínska dekáda“

FOTOGALÉRIA PODUJATÍ V TRENČIANSKEJ KNIŽNICI V 2. POLROKU 2023

Slávnostné uvedenie knihy do života – Jan Tluka: „Zahrady (ne)zapomenutých snů“

Beseda so slovenským atletickým rekordérom a novinárom Petrom Kováčom spojená s prezentáciou jeho knihy „Od antilopy po Zátopka“

Prednáška etnologičky Kataríny Nádaskej na tému „Stridžie dni a zvyky v predvianočnom čase“

Beseda s Ľubomírom Pajtinkom, autorom knihy „Šípkovské inferno“

DVE KNIŽNÉ NOVINKY Z DIELNE JUBILANTA LK OMEGA

Príjemným prekvapením v Literárnom klube Omega je skutočnosť, že člen klubu JAROSLAV DANIŠ nezostal len pri vydaní jednej knižky. Svoje jubileum sa rozhodol osláviť zbierkou hubásní *Starec a more húb* aj druhou s trochu nostalgickým názvom *Preletel ten čas*. Názov dostala podľa prvého verša básne *Osemdesiatka*, v ktorej smelo priznáva svoj vek. Knižka je venovaná manželke Majke, ktorej venoval v zbierke aj niekoľko básničiek. Jaroslav Daniš patrí k autorom s nefalšovaným, úprimným vzťahom k Slovensku (Vlakové vlastivedné výlety: Navštevujme hrady, zámky, divadlá, aby na nás nostalgia nepadla), jeho histórii (Dedičstvo Ľudovíta, Svorad a Beňadik dnes), priateľom, (Priateľstvo – to je vzácna minca, krytá zlatom i striebrom vlasov, od škôlky až do starobinca). Nevyhýba sa témam súvisiacim s dôchodkovým vekom a starnutím (Mesiac úcty k starším, Nie sme radi, že čas tak letí… No miesto nás už sú tu deti!). Nenecháva ho ľahostajným spoločenská situácia, politika a témy súvisiace s jeho vekom. Nestavia sa do polohy moralistu a kazateľa, nemá problém so sebairóniou, cítiť snahu, aby jeho verše boli optimistické, ale zároveň realistické. Nezamĺkol v čase pocovidovom (Prežil a my tiež prežijeme, námestia za-plnia sa ľuďmi, covid, zákerný drak obludný, pochová sa do útrob zeme). Nazbieral dobrú energiu, reagoval na osudy ľudí, usmieval sa a napísal príležitostné a aktuálne verše. Autor sa priznáva, že sa pokúšal aj o tzv. vážnu poéziu, či o voľný verš, ale zistil, že to nie je pre neho to pravé, preferuje rým a pravidelný rytmus. Veľa rýmov spotreboval na množstvo gratulačných vinšov k sviatkom a jubileám príbuzných, priateľov a na množstvo príležitostných básní. V zbierke Preletel ten čas si niektoré môžete prečítať. Zúčastnil sa viacerých literárnych súťaží, v niektorých uspel a bol ocenený. V tejto jeho zbierke nájdeme aj texty venované chorobe, kúpeľnej liečbe, procedúram. Aj to je súčasť života. Jaroslav Daniš patrí k tým autorom, ktorí nechcú zaujať za každú cenu. Jeho básne sú úprimné, napísané z prežitého, vyznávajúce ľudské hodnoty. Uvedomuje si, že poézii škodí chýbajúci cit pre mieru.

Rozhodnutie autora konečne vydať svoje básne, vybrať z toho množstva, ako pripomenul predseda klubu Ján Maršálek, považujem za pekný dar k 27 rokom trvania klubu (25. septembra 1996). Nielen napísané, ale najmä vydané, zostáva. Šťastnú cestu medzi čitateľov!

■ **JANA POLÁKOVÁ, Foto: archív VKMR**

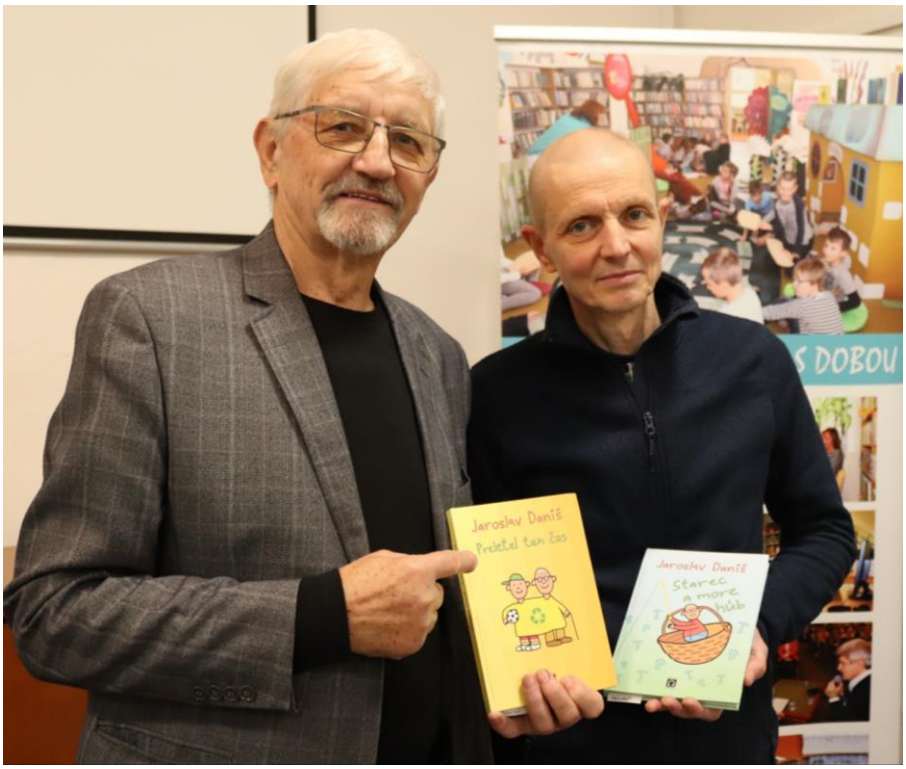

▲ *J. Daniš (vľavo) s autorom obálok jeho básnických zbierok Ľuborom Benkovičom*

Dedikácia

Ten, ktorý chváli moje básne,
je môj najlepší kamarát.
Tú, ktorá vzdychá, že sú krásne,
tú viem hneď úprimne mať rád.
Aj ku kritikom viem byť prajný,
čo vedia triediť zrno z pliev,
neznášam len, kto ľahostajným
pohľadom prehliada môj spev.

Prednosť

Onkologický pacient,
diabetik, s vysokým tlakom,
navyše ešte starec,
čo dávno chodí zadarmo vlakom...
Štyri dôvody na prednosť
/stačili by aj dva a dosť!/
v autobuse na sedadlo
/sotva dočiahnem na madlo/,
v obchodoch súkromných aj erárnych,
pri ich pokladniach v dlhom rade,
u lekára aj v lekárni
a ešte inde, kade – tade...
A potom dozvedám sa zo správ,
vzápätí z pouličných rozpráv,
že prednosť veru mám a všade!
A na koronavírus v prvom rade!!!

Kamarát

Až zúfalo mi chýba kamarát,
ktorý by o mne vždy vedel všetko,
čo posúdil by, kedy ma pokarhať,
nezamieňal si brvno so smietkou.

A ešte viacej mi chýba spovedník,
čo by som sa mu vyznával z hriechov,
no v mojom okolí nie je taký nik,
nie v kostole, lež v krčme, či pod viechou.

Mohla by to aj kamarátka byť?
Otáznik pokladám za tou vetou.
No dá sa so ženou, čo všetko vie, žiť?
Veď to by musela byť priam svätou!

TRENČIANSKU KNIŽNICU NAVŠTÍVILA MINISTERKA KULTÚRY SR

V utorok, 12. decembra 2023, sa v Trenčíne uskutočnilo prvé výjazdové rokovanie vlády SR, na ktorom sa členovia vládneho kabinetu zaoberali aktuálnou situáciou v regióne.

Po skončení programu rokovania navštívila ministerka kultúry SR Martina Šimkovičová (nominantka SNS) viacero kultúrnych inštitúcií v zriaďovateľskej pôsobnosti Trenčianskeho samosprávneho kraja.

V rámci Verejnej knižnice Michala Rešetku v Trenčíne sa zdržala v jej sídle na Hasičskej ulici. Postupne si prezrela čitáreň, oddelenie s literatúrou pre deti a mládež, ako aj spoločenskú miestnosť. Pani ministerku zaujala zmodernizovaná miestnosť pre detských návštevníkov, ktorá bola financovaná z dotácií Fondu na podporu umenia. S riaditeľkou VKMR Gabrielou Krokvičkovou následne diskutovala o prípravnej fáze dlho očakávanej rekonštrukcie budovy knižnice na Hasičskej ulici vrátane zvažovaných stavebno-architektonických štúdií. Pani ministerke kultúry ďakujeme pekne za návštevu a vyjadrenú podporu k činnosti našej knižnice. ■ **PM; Foto: VKMR**

VKMR NA VÝSTAVE LADOVSKÁ ZIMA

Od 7. 12. 2023 do 2. 4. 2024 na Trenčianskom hrade vystavujú diela jedného z najvýznamnejších českých umelcov, ilustrátora, maliara, karikaturistu a spisovateľa JOSEFA LADU.

Väčšina z kníh pochádza z fondu Verejnej knižnice Michala Rešetku. Umelecký zážitok sme deťom umocnili spoločným predvianočným čítaním. ■ **PM; Foto: VKMR**

VÝSLEDKY 31. ROČNÍKA SÚŤAŽE JOZEFA BRANECKÉHO

Na sklonku kalendárneho roka v trenčianskej knižnici vyhodnotili ďalší ročník celoslovenskej literárnej súťaže Jozefa Braneckého „Studňa sa tajne s dažďom zhovára“. Okrem autorov zo Slovenska sú medzi ocenenými aj práce z Českej republiky, Rakúska a Rumunska.

„S potešením konštatujem, že umeleckoestetická kvalita súťažných prác ma stúpajúcu kvalitatívnu úroveň. Naša súťaž sa už stabilne a bezo zmeny uskutočňuje pod strieškou sloganu Studňa sa tajne s dažďom zhovára. Myslíte si, že umelá inteligencia dokáže zistiť, o čom sa tá studňa zhovára s dažďom? Možno by to dokázala, ale to by musela vedieť napísať Báseň. A to zatiaľ nevie. Aspoň nie báseň, ktorá by bola originálnou básňou,“ pripomenul predseda poroty Jaroslav Rezník, ktorý sa prítomným prihovoril na diaľku cez konferenčný hovor.

Ako poznamenala tajomníčka odbočky Spolku slovenských spisovateľov Trenčianskeho kraja Margita Ivaničková, do 31. ročníka literárnej súťaže poslalo 75 autorov (z toho 25 mužov) dovedna 208 literárnych príspevkov. V poetických kategóriách sa uchádzalo o priazeň poroty 148 poetických a 60 prozaických prác.

„S radosťou konštatujem, že oproti minulým kovidovým ročníkom sa autorská tvorivá trajektória odklonila od depresívnych tém, ktoré gniavili celú spoločnosť a prirodzene sa nemohli neodraziť aj v autorskej tvorbe. Veď kto iný by mal reflektovať na zhubné spoločenské trendy ak nie autori, ktorí chápu, že jediným systémovým východiskom z tohto nielen nášho, ale globálneho marazmu je báza morálky a kultúry,“ doplnila.

Práce laureátov súťaže spolu s literátmi, ktorí zareagovali na vybranú tematickú oblasť, našli miesto v zborníku MLČANIE KAMEŇA. Dielo je dostupné v Digitálnom fonde Verejnej knižnice M. Rešetku v Trenčíne.

Literárna súťaž Jozefa Braneckého bola pôvodne určená len pre stredoškolákov, v súčasnosti je otvorená všetkým priaznivcom literárnej tvorby. Vznikla pred 31 rokmi na pôde Miestneho odboru Matice slovenskej v Trenčíne. Zastrešuje ju Verejná knižnica Michala Rešetku v Trenčíne s Miestnym odborom Matice slovenskej v Trenčíne, Trenčianskym samosprávnym krajom, Odbočkou Spolku slovenských spisovateľov Trenčianskeho kraja a Mestom Trenčín. Súťaž má poetický názov – Studňa sa tajne s dažďom zhovára. Práve studňa z Trenčianskeho hradu symbolizuje vodu, bez ktorej neexistuje život a nevyschne vďaka dažďovým kvapkám v podobe literárnych talentov. Súťaž je venovaná pamiatke literáta, historika, spisovateľa a pedagóga, ktorý v Trenčíne strávil významnú časť svojho života.

Odbornej porote predsedá bez jedinej výnimky už tri desaťročia básnik Jaroslav Rezník, práce hodnotili ďalší členovia poroty - Margita Ivaničková, Janka Poláková a Juraj Oravec.

■ **PETER MARTINÁK; Foto: VKMR**

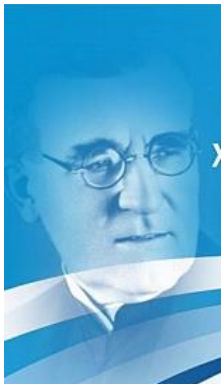

VÝSLEDKOVÁ LISTINA

XXXI. ROČNÍKA CELOSLOVENSKEJ LITERÁRNEJ SÚŤAŽE JOZEFA BRANECKÉHO

STUDŇA SA TAJNE S DAŽĎOM ZHOVÁRA

ORGANIZÁTORI SÚŤAŽE

• Miestny odbor Matice slovenskej v Trenčíne •
• Odbočka Spolku slovenských spisovateľov Trenčianskeho kraja • Mesto Trenčín •
• Verejná knižnica Michala Rešetku v Trenčíne v zriaďovateľskej pôsobnosti Trenčianskeho samosprávneho kraja •

POÉZIA / AUTORI DO 20 ROKOV

1. miesto: Adrián Szabó (Michalovce)
2. miesto: Michal Šimon Hradský (Bratislava)
3. miesto: Ema Mihaliková (Gymnázium, Topoľčany)
Cena primátora Mesta Trenčín:
Martina Aneštíková (Topoľčany)
Cena MO Matice slovenskej: Ariton Sela (Trenčín)
Cena Odboru školstva a kultúry Úradu TSK:
Liliana Tomková (Trenčín)

PRÓZA / AUTORI DO 20 ROKOV

1. miesto: Vanessa Bečárová (Trenčín)
2. miesto: Kristína Janegová (Trenčín)
3. miesto: Laura Hajdučková (Humenné)
Cena primátora Mesta Trenčín:
Ivona Ševčovičová (Trenčín)
Cena MO Matice slovenskej: Eva Koňuchová (Trenčín)
Cena MO Matice slovenskej: Silvia Vrbovská (B. Bystrica)

POÉZIA / AUTORI NAD 20 ROKOV

1. miesto: Barbora Kreysová (Praha, Česká republika)
2. miesto: Lýdia Žáková (Kostolné Kračany)
3. miesto: Anna Konrádová (Brezová pod Bradlom)
Cena primátora Mesta Trenčín: Anna Lažová (Svidník)
Cena MO Matice slovenskej: Ivan Zezulka (Košice)
Cena MO Matice slovenskej: Pavol Fekete (N. Kamenica)
Cena MO Matice slovenskej: Simona Hoštáková (Ilava)
Cena MO Matice slovenskej: Darina Milčová (Humenné)
Cena predsedu poroty: Eduard Tara (IASI, Rumunsko)

PRÓZA / AUTORI NAD 20 ROKOV

1. miesto: Adriana Karvaiová (Levice)
2. miesto: Magdaléna Martišková (Topoľčany)
2. miesto: Katarína Holcová (Brandýs nad Labem, ČR)
3. miesto: Martin Mišún (Šenkvice)
Cena primátora Mesta Trenčín:
Teodor Vladár (Bratislava)
Cena Odboru školstva a kultúry Úradu TSK:
Jaroslav Janečka (Trenčín)
Cena MO Matice slovenskej: Samuel Valuch (Košeca)
Cena MO Matice slovenskej: Adela Oravcová (Pezinok)
Cena MO Matice slovenskej: Ľubica Ďuržová (Trenčín)
Cena MO Matice slovenskej:
Sara Benková (Viedeň, Rakúsko)
Cena MO Matice slovenskej:
Jaroslav Lysák (Nové Mesto nad Váhom)
Cena MO Matice slovenskej: Edita Ďurčová
(Nové Mesto nad Váhom)
Cena Verejnej knižnice Michala Rešetku v Trenčíne:
Lýdia Šimková (Trenčín)
Cena predsedu poroty: Eva Bieliková (Lednica)

TEMATICKÁ OBLASŤ „MLČANIE KAMEŇA“

AUTORI DO 20 ROKOV

1. miesto: Vanessa Bečárová (Trenčín)
2. miesto: Andrea Babincová (Považská Bystrica)
3. miesto: Veronika Štefáková (Trenčín)
Cena primátora Mesta Trenčín:
Sofia Čeheľová (Michalovce)

AUTORI NAD 20 ROKOV

1. miesto: Katarína Holcová (Brandýs nad Labem, ČR)
2. miesto: Edita Ďurčová (Nové Mesto nad Váhom)
3. miesto: Adela Oravcová (Pezinok)
Cena MO Matice slovenskej: Jana Judinyová (Trnava)
Cena Verejnej knižnice Michala Rešetku v Trenčíne:
Lýdia Šimková (Trenčín)
Cena primátora Mesta Trenčín: Samuel Valuch (Košeca)

MATICA SLOVENSKÁ

VEREJNÁ KNIŽNICA MICHALA REŠETKU V TRENČÍNE

Trenčín, 7. 12. 2023

XXII. ročník literárnej súťaže
žiakov ZŠ a 8-ročných gymnázií Trenčianskeho kraja

PÍŠEM, PÍŠEŠ, PÍŠEME

UZÁVIERKA SÚŤAŽE: 26. 4. 2024 • SLÁVNOSTNÉ VYHODNOTENIE: máj 2024
TÉMA: ĽUBOVOĽNÁ • ŽÁNER: POÉZIA / PRÓZA

VEREJNÁ KNIŽNICA MICHALA REŠETKU v TRENČÍNE

I. kategória: mladší žiaci (1.–3. ročník)
II. kategória: starší žiaci (4.–6. ročník)
III. kategória: najstarší žiaci (7.–9. ročník)

PODMIENKY SÚŤAŽE

Každý účastník môže zaslať 1-3 prozaické diela (originály, ktoré ešte neboli nikde zverejnené) v rozsahu najviac 5 strán, alebo 3-5 vlastných básní v 3 exemplároch. Text musí byť ucelený, úryvky budú zo súťaže vylúčené. Na každú prácu je potrebné uviesť vek, bydlisko alebo adresu školy a ročník, ktorý súťažiaci navštevuje. ZŠ môžu literárne diela zasielať hromadne. Súťažné práce nevraciame. Odbornú porotu vymenujú vyhlasovatelia súťaže. Výsledky budú zverejnené na webe www.vkmr.sk.

Prihlásením sa do súťaže súťažiaci súhlasí so spracovaním svojich osobných údajov v rozsahu: meno, priezvisko, vek, bydlisko alebo adresa školy, za účelom spracovania a zverejnenia výsledkových listín na webových stránkach VKMR, v časopise Knihovník a dokladovania využitia získaných grantov. Súhlas súťažiaci poskytuje na obdobie počas trvania súťaže, jej propagácie a vyhodnotenia.

ADRESA PRE ODOSIELANIE PRÁC

Verejná knižnica Michala Rešetku,
literatúra pre deti a mládež, Hasičská 1, 911 82 Trenčín

BLIŽŠIE INFORMÁCIE: 032/7460715 • deti@vkmr.sk • www.vkmr.sk

V záujme skvalitnenia poskytovaných informácií si radi prečítame

VAŠE POSTREHY, NÁMETY A PRÍSPEVKY,

ktoré nám môžete adresovať e-mailom na multi@vkmr.sk,
prípadne zaslať poštou na adresu
Verejnej knižnice Michala Rešetku (Hasičská 1, 911 82 Trenčín)

VEREJNÁ KNIŽNICA MICHALA REŠETKU v TRENČÍNE

www.vkmr.sk

KNIHOVNÍK

Metodický časopis pre verejné knižnice okresov Trenčín, Nové Mesto nad Váhom, Bánovce nad Bebravou a Myjava

Vychádza od roku 1981. Vychádza dvakrát ročne (raz za polrok).

Ročník: 42
Číslo: 1/2024
Edícia: Metodika
Zostavil a graficky upravil: Mgr. Peter Martinák
Zodpovedný redaktor: Bc. Sylvia Fabová
Redakcia: Bc. Sylvia Fabová; Mgr. Martina Zobková; Mgr. Peter Martinák
Za obsah a jazykovú úpravu zodpovedajú autori príspevkov.

ISSN 2729-8876

Aktuálne číslo vydala Verejná knižnica Michala Rešetku
so sídlom na Hasičskej ulici 1 v Trenčíne vo februári 2024.

Kontakt: www.vkmr.sk; vkmr@vkmr.sk

Celý obsah časopisu je voľne prístupný v elektronickej forme na webe trenčianskej knižnice v sekcii Digitálny fond.
URL: http://www.vkmr.sk/regio-kniznica/casopis-knihovnik.html?page_id=10053

© VKMR